

Veiligheid is speerpunt in ruimtelijke ordeningsprojecten

Externe veiligheid op regionale agenda

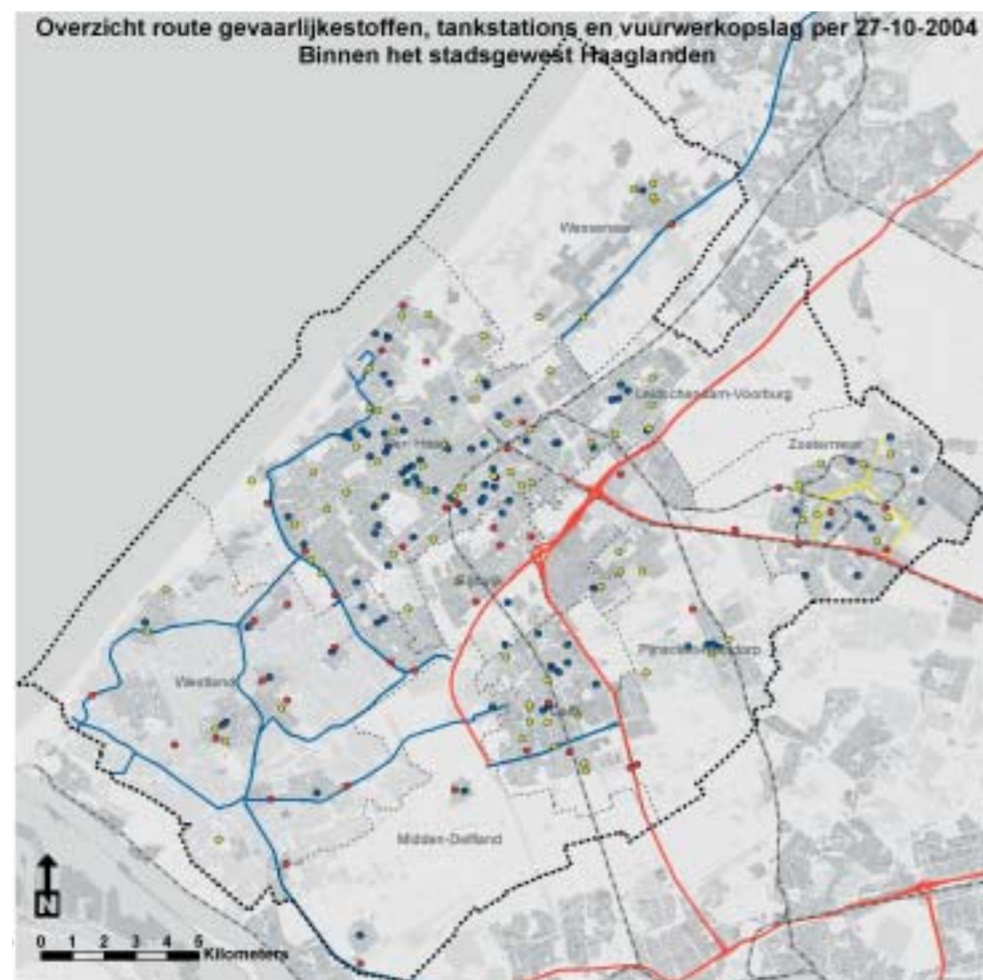
Nederland kampt met een toenemend ruimtetekort. Daarom gaan wij steeds intensiever met de beschikbare ruimte om. Een van de mogelijkheden is meervoudig en intensief ruimtegebruik. Dat wil zeggen dat verschillende functies bij of boven elkaar komen. Het vraagt een nadere bezinning op veiligheid en is een relevant speerpunt geworden bij ruimtelijke ordeningsprojecten. Shahid Suddle gaat als adviseur externe veiligheid in de regio aan de slag.

22 Tekst en fotografie: stadsgewest Haaglanden

De publieke opinie over veiligheid is op scherp gesteld door een aantal nationale en internationale rampen. De veiligheid van intensief gebruikte ruimte wordt vooral bedreigd door het transport van gevaarlijke stoffen door deze gebieden. Veiligheid is daarom bij ruimtelijke ordeningsprojecten een relevante speerpunt geworden. Besluitvorming over veiligheidsaspecten is een cruciaal aspect in ruimtelijke plannen. De vereiste deskundigheid blijkt echter niet of niet voldoende aanwezig bij de meeste gemeenten. Gemeenteambtenaren en -bestuurders van economische zaken en ruimtelijke ordening, vergunningverleners en handhavers hebben in de regel onvoldoende kennis van zaken.

Integrale afweging

Veiligheid vraagt een integrale afweging bij planontwikkeling, maar het komt nu vaak versnipperd aan bod. Daardoor worden beslissingen rondom veiligheid niet tijdig of niet juist genomen. En te nemen acties hebben vaak een intuïtief karakter.

Project Externe Veiligheid

Het project Externe Veiligheid is een initiatief van het ministerie van VROM, het IPO en de VNG. Stadsgewest Haaglanden gaat in samenwerking met de Hulpverleningsregio Haaglanden en de Haaglanden gemeenten twee projecten uitvoeren. Het eerste project is regionale deskundigheidsbevordering externe veiligheid, het tweede omvat risico-inventarisaties.

Voor het eerste project is voor twee jaar een specialist externe veiligheid aangesteld. Deze deskundige, Shahid Suddle, staat ter beschikking van een ieder die binnen de regio met vraagstukken op het gebied van externe veiligheid zit. Hij wil een brug slaan tussen hulpverleners en technische deskundigen Externe Veiligheid. Ook gaat hij zijn kennis overdragen aan planontwikkelaars, vergunningverle-

ners, ambtenaren van ruimtelijke ordening en economische zaken. Suddle gaat vanuit het stadsgewest en de HRH opereren. Van daaruit kan hij werken aan een verhoging van het veiligheidsniveau in de regio. Onder andere door afstemming van planvorming, vergunningverlening en rampenbestrijding.

Dr. ir. Shahid Suddle is adviseur externe veiligheid bij het stadsgewest Haaglanden. Daarnaast is hij onderzoeker aan de TU Delft op het gebied van fysieke veiligheid bij meervoudig ruimtegebruik. Op 13 oktober van dit jaar is hij op dit onderwerp gepromoveerd.

Ongewenste risicovolle situaties kunnen bijvoorbeeld ontstaan bij nieuwbouw, bij verdichting of herstructurering van stedelijke vernieuwingsprojecten. Immers, een mogelijk ongeval in een dichtbebouwde omgeving kan leiden tot een ramp met een groot aantal slachtoffers. Grote maatschappelijke ontwrichting en een dalend vertrouwen van de burger in de overheid zijn daarvan het resultaat. Om dergelijke ongewenste situaties te voorkomen en professionaliteit en rationaliteit ten aanzien van externe veiligheid in Haaglanden op te bouwen, is Sahid Suddle als specialist externe veiligheid aangesteld. Suddle heeft een regionale focus en wil een bijdrage leveren aan uniformiteit in het besluitvormingsproces over ruimtelijke ontwikkelingsplannen.

Voor meer informatie:
Grote Marktstraat 43
Postbus 66
2501 CB Den Haag
Telefoon 06-300 76 86 9
E-mail: suds@haaglanden.nl
Internet: www.haaglanden.nl

Komt de bedreiging van buiten of van binnen?

De wereld van de openbare veiligheid kenmerkte zich tot niet zo lang geleden als een stabiel geheel van politie en brandweer. Dit waren gemeentelijke organisaties. De kleinere gemeenten werden bediend door een rijkspolitie; zij werden zelf niet in staat geacht een eigen politie-organisatie in stand te houden. Het rijk bepaalde voor de politie en de brandweer het wettelijk regiem en daarmee ook de zaken die uniformiteit vereisten.

Intussen kennen we regionale politie. En naast de gemeentelijke brandweer bestaan nu ook regionale brandweerorganisaties. Achter deze veranderingen zitten ontwikkelingen van schaal en van macht. Optimale schaalgroottes zijn onderhevig aan allerlei maatschappelijke ontwikkelingen, zoals samenvoeging van gemeenten en snellere communicatie. Mede door die snellere communicatie en veranderingen in de wijze van berichtgeving in de media bestaat er vanuit de Tweede Kamer een permanente druk op ministers om alert te reageren op structurele ontwikkelingen en vooral ook incidenten. Dat leidt als vanzelf tot een permanente poging van departementen om meer mogelijkheden naar zich toe te trekken, om te sturen en bij te sturen. We kunnen een permanente strijd waarnemen rond de macht bij politie en brandweer: het rijk trekt, gemeenten en regionale organen trekken terug.

Binnen het rijk zien we de strijd tussen de rechtshandhaving en de openbare orde. Gelijktijdig ziet de burger zich bedreigd door ontwikkelingen waarop de politie en de brandweer geen of onvoldoende invloed hebben. De kleine criminaliteit lijkt steeds dominantier te worden in de samenleving. Drugsbestrijding lijkt een verloren zaak. Instroom van vreemdelingen veroorzaakt spanningen. Terreuracties komen dichterbij, tenminste voor het gevoel van de burger.

De overheid lijkt zich hiermee weinig raad te weten. Gemeenten, de grote voorop, zoeken hun heil vooral in het stellen van nieuwe ambities op een veelheid van terreinen: welzijn, volkshuisvesting, scholing, jeugdhulpverlening et cetera en in het actief bijeenbrengen van de verschillende instellingen op deze terreinen. Lokaal ligt de nadruk op integraliteit en preventie. Het rijk lijkt de oplossing vooral te zoeken in repressie via regelgeving, structuren, instrumenten en het vergroten van de personeelsinzet. De onmacht van de overheid versterkt het gevoel van onveiligheid bij de burger.

Wordt het niet eens tijd voor een algehele heroriëntatie op het beleid, de besturing en de uitvoering? Daarbij zou dan niet de huidige machtsverdeling voorop moeten staan, maar het belang van de burger. En de kracht van de verschillende overheden zou dan beter moeten worden benut. Zijn we intussen zo star geworden, dat dit pas kan na nog grotere crisis?

Toine van Helden
Senior adviseur BMC

23